

ARBETARMAKT

Svensk sektion av F5I – Förbundet för Femte Internationalen

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 220 (6/06) - 060223

arbetarmakt.com

Innehåll

- Offentligt möte: Mullornas Iran mot arbetarnas
- Rikta protesterna mot imperialismen
- Vänsterpartiet i Växjö är för ökad repression mot ungdomar
- Fortsatt repression i Danmark
- Djurrättsaktivister hamnar fel
- Visa ditt stöd för kollektivavtalen: MANIFESTATION DEN 17 MARS PÅ SERGELS TORG
- Ny Arbetarmakt

Offentligt möte: Mullornas Iran mot arbetarnas

Arbetarmakt inbjuder alla intresserade till diskussion om Andreas Malms och Shora Esmailians bok *Sprängkraft i Iran – arbetarkamp och krigshot*. Författarna har besökt Iran och träffat arbetare och aktivister som organiserar sig och gör motstånd mot kapitalisterna och mot mullornas regim. Vi bjuds på en unik inblick i en arbetarrörelse vars kamp sannolikt kommer att vara av central betydelse för utvecklingen i Mellanöstern framöver. Boken diskuterar också det högaktuella krigshotet, USA-imperialismens roll och oljan. Den ger också upphov till viktiga frågor: Hur skulle ett socialistiskt alternativ se ut i Iran? Syndikalistisk fackföreningskamp eller socialistiskt arbetarparti? Efter en inledning av Gunnar Westin (Arbetarmakt, Revolution) följer diskussion.

Ytterligare en inledning kommer att ta upp Muhammed-karikatyernas konsekvenser och de frågor som de ger upphov till, också för fortsatt diskussion.

Tid och plats: Bokhandeln Radikal, Industrigatan 7B (t-bana Fridhemsplan) Måndagen 27/2, kl. 18.

Rikta protesterna mot imperialismen

Publiceringen av rasistiska teckningar, som avbildar profeten Muhammed, i den danska tidningen *Jyllands-Posten* gav upphov till en rad protester i hela Mellanöstern och ända bort i centrala och sydöstra Asien.

En teckning avbildar Muhammed med en turban som innehåller en bomb. En annan visar Muhammed när han välkomnar en rad av självmordsbombare till himlen, men budskapet är att det inte finns några jungfrur kvar. Andra teckningar avbildar muslimer som stereotypiska terrorister. Teckningarna åtföljdes av en artikel skriven av Flemming Rose, tidningens kulturredaktör, som hävdade att "det moderna, sekulära samhället avvisas av en del muslimer".

Många av dessa bilder är rasistiska, vilket inträffar dagligen i många västländers media. Tidningens

första svar på ilskan var, som vanligt, gammalt: "Varför förstår dem inte skämt?" Muslimer svarar helt naturligt att antisemitiska skämt inte trycks i västmedia.

Sedan 11 september 2001, som följdes av andra terrorangrepp på Bali, i Madrid och London, har en islamofobisk motreaktion spritt sig i hela västvärlden. Den baserar sig ofta på Samuel Huntingtons bok *The Clash of Civilisations*. Även om den avvisas av många regeringar i väst, eftersom de behöver konservativa allierade i den muslimska världen, fortsätter media att sprida dess idéer. Den betonar att islam är "radikalt" annorlunda än den judisk-kristna traditionen. Den måste därför fruktas speciellt som en efterbliven, primitiv, ociviliserad, irrationell och besinningslöst våldsam religion.

Genom att dra fördel av rädslan för spridningen av terrorangrepp, uppammar den fientlighet mot muslimer. I sin mer "liberala" form syftar den till att tvinga muslimer att anamma västerländska värderingar och fördöma extremister och fundamentalister.

Därför är rasistiska teckningar, som avbildar muslimer och araber som efterblivna människor med hatfyllda ansikten, krokiga näsor och som självmordsbombare, vanliga i västmedia. Dessa stereotyper är, intressant nog, anmärkningsvärt lika antisemitiska teckningar från före 1945, som inte bara spreds av nazisterna utan i stort sett av alla högerpartier.

Chefredaktören på *Jyllands-Posten* rättfärdigar publiceringen av teckningarna med att han vill använda yttrandefriheten. Tidningen är känd för att ge plats åt rasistiska åsikter med samma förevändning. Men på senare tid har tidningen drivit en kampanj för att censurera en konstnär som framställt en erotisk bild av Jesus. Den har också vägrat trycka en teckning därför att redaktionen menade att den skulle framkalla ett ramaskri bland kristna. Därför är påståendet att tidningen bara ville försvara demokratiska rättigheter en ren bluff.

Tidningens avsikt var utan tvivel att provocera fram en "muslimsk motreaktion" – ilska demonstrationer – vilken i sin tur skulle bekräfta deras obehagliga stereotyper. Det verkar som om fundamentalistiska imamer i Danmark nappade på betet och reste till Mellanöstern med kopior av teckningarna, och även tillfogade några egna, med förhoppningen att kunna stimulera ett återupplivande av fundamentalismen i massomfattning.

Den 20 oktober, mindre än en månad efter att teckningarna tryckts, klagade ambassadörer från tio muslimska länder till den danske premiärministern. Den 10 januari tryckte en norsk tidning teckningarna och i slutet av månaden, när protesterna spred sig i Mellanöstern, tryckte tidningar i Frankrike, Tyskland, Italien och Spanien teckningarna.

De danska och norska ambassaderna i Libanon och Syrien sattes i brand. Flera hundra iranier angrep danska ambassaden i Teheran, när Iran meddelade att man bröt alla handelsförbindelser med Danmark. Hackare angriper hundratals danska hemsidor, skickar meddelanden som fördömer publiceringen och konsumentbojkotter av danska produkter äger rum på många håll i Mellanöstern.

Borgerliga medias påstående att de försvarar yttrandefriheten är en bluff. De är själva mycket noga med att "själv censurera" bilder som kan undergräva stöd för kriget i Irak eller truppernas moral. Vi har inte fått se några bilder av effekterna av fosforbomber på civilbefolkningen under USA-truppernas stormning av Falluja.

När al-Jazeera visar bilder av döda amerikanska, brittiska eller danska soldater, som dödats i Irak, blir västmedia själva upprörda. George Bush övervägde till och med att "slå ut" al-Jazeeras högkvarter i Qatar. USA:s regering är så känslig att den inte ens tillåter tryckning av bilder på när kistor med amerikanska soldaters döda kroppar förs tillbaka till USA.

I Storbritannien används en frivillig kod, känd som D-meddelanden, för att framkalla samma effekt. Sådana meddelanden censurerade förra året namnet på den MI6-agent som anklagats för att organisera tortyr av pakistanska invandrare i Grekland.

Den nya terrorlag som föreslås kommer att förbjuda "förhärlikande" av terrorism, vilken definieras så brett att den kan göra artiklar, bilder och plakat som stöder våldsamt motstånd mot vilken som

helst regering i världen till ett brott. Den brittiska utrikespolitiken kommer givetvis att ha ett avgörande ord med när det gäller att avgöra vad som är terrorism och vad som är frihetskamp.

Den fria och orädda västpressen "som berättar som det är" är en fullständig myt.

Media ligger i händerna på några få jätteföretag. I USA kontrollerar fem bolag – AOL-Time Warner, Disney, Murdoch's imperium News Corporation/Fox, Bertelsmann och Viacom (f.d. CBS) det mesta av media. Mångmiljardärer som Rupert Murdoch dikterar de nyheter som sprids till den stora massan av amerikaner.

Även brittiska BBC, som rapporterade om den majoritet som var mot kriget 2003, tvingades på knä över anklagelsen att Blair och hans spinndoktorer hade "sexat till" dossiern om Irak och därmed berett vägen för kriget. Piers Morgan, chefredaktör för *Daily Mirror* som var mot kriget, lurades att trycka några falska foton av brittiska övergrepp i Irak, och avskedades.

Fackliga aktivister, ungdomar, etniska minoriteter och invandrare, som motsätter sig kriget och nyliberalismen, förnekas tillträde till media för sina åsikter och förtalas aktivt i den "fria" kapitalistiska pressen.

Kriget mot terrorn, som framför allt bedrivs mot de arabiska massorna i Mellanöstern, har underblåst ett rasistiskt och islamofobiskt klimat i vilket västmedia är delaktiga. Islamofobin handlar inte om kritik av imamers och mullors reaktionära och antidemokratiska verksamhet, och inte heller om kritik av islamska doktriner.

Olika orsaker anförs som bevis: islams påstådda vägran att erkänna en skillnad mellan den religiösa församlingen (umma) och staten och civilsamhället, förtrycket av kvinnor i islamska länder som Saudiarabien och Iran, grymma "islamska straff" mot homosexuella, reproduktion av vidrigt antisemitiskt material i många arabstater.

Marxister har ingen som helst anledning att dölja det minsta förtryck eller några grymheter som framtvings i religionens namn. Vi försvara kvinnors, homosexuellas, icke-muslimers och icke-troendes lika rättigheter. Vi fördömer all former av antisemitism som dårarnas "antiimperialism" som spelar i händerna på palestiniernas fiender.

I alla länder motsätter vi oss religiösa lagar och religiös propaganda i statliga skolor. Religionen måste vara en angelägenhet bara för troende, dvs. för vuxna, frivilliga medlemmar av moskéer, kyrkor, synagogor eller tempel. Om de som individer vill underkasta sig sharialagarna, toran eller kanonisk lag, är det deras egen sak. Men gamla religiösa koder med ursprung långt innan de demokratiska och sociala rättigheter som vunnits under de senaste tre århundradena, kan bara ha reaktionära effekter när de tillämpas på moderna samhällen.

Friheten att kritisera religionen i pressen, i media, på gatorna måste skyddas. Inga lagar ska godkännas som förbjuder missbruk av religioner eller som är stötande för troende. De som kritiseras kan inte sätta upp sig själva som domare över vad som är tillåtet. De måste givetvis också ha rätten att protestera, dvs. de måste också ha yttrandefrihet.

Även om de danska teckningarna alldeles klart är islamofobiska och rasistiska, kan vi inte och bör vi inte kräva att någon stat ska förbjuda dem. Kapitalisterna kommer att använda den makten för att först och främst förbjuda åsikter som är fientliga till deras samhällssystem. Vi är istället för direkt aktion av de utsugna och förtryckta för att stoppa uppmaningar till rashat och rasistiska angrepp.

Vi är givetvis motståndare till avsiktliga förolämpningar mot religiösa människors tro, eftersom vi vet att "religionen är de betryckta kreaturernas suck, hjärtat hos en hjärtlös värld, anden i andefattigdomens tillstånd" (Marx). Men det mest effektiva sättet att bekämpa religionens reaktionära effekter i samhället är att kämpa mot den utsugning och det förtryck som gör religionen "nödvändig" – och det innebär att försvara våra demokratiska rättigheter mot religiösa institutioner som försöker begränsa eller avskaffa dem.

Om det funnits revolutionära grafiker på *Jyllands-Posten* eller andra europeiska tidningar som

tryckt teckningarna, skulle de ha argumenterat för att arbetarna stoppade tryckningen av sådant rasistiskt, provocerande material. Om skadan redan var skedd, skulle de ha krävt att tidningen gav lika stort och framträdande utrymme åt muslimer för att förklara sin ilska och deras erfarenheter som offer för islamofobi, och även för antirasister att föra fram sina uppfattningar.

Det som förundrar många i väst är omfattningen av reaktionen i Mellanöstern. Hur kan några teckningar framkalla sådana reaktioner? Det pågår en kampanj för att lägga skulden på islamska fundamentalister.

Även om det är sant att reaktionära, fundamentalistiska präster utan tvivel gör det mesta av situationen, är det imperialismen och dess sionistiska allierade i regionen som är den verkliga orsaken till ilskan. Målen för demonstrationerna är dock malplacerade. De brott och våldshandlingar som verkligen kräver protester är de som begås mot levande irakier och palestinier. Det är våldsdåden i Gaza, Guantanamo Bay och Falluja som borde framkalla demonstrationer.

Förbundet för Femte Internationalen

Vänsterpartiet i Växjö är för ökad repression mot ungdomar

Kriminalitet, och då i synnerhet våldsbrott, är inget som står över klassamhällets förutsättningar. Arbetare drabbas alltid hårdast av kriminalitet, medan rika lätt kan sätta sina barn i fina privatskolor, skärma av sig i "bättre" områden och på andra sätt bekosta personlig säkerhet. De flesta socialister står också på det klara med att kapitalismen i sig är det som i grunden orsakar kriminaliteten. Desperata människor på klasskalans botten tvingas till ett liv i den undre världen, och människor i dålig psykisk hälsa som inte har råd att betala för privat vård skadar sig själva och andra. Vi vet också att de många gånger händelselösa och dåligt underhållna arbetarområdena när tendenser till meningslös förstörelse. Och så har vi droganvändarna, som jagas av polisen och tvingas in i kriminalitet på mer än ett sätt genom statens repression. Listan kan göras hur lång som helst.

Hur ska man då lösa problemet med den otrygghet många människor känner när de rör sig i staden eller sina bostadsområden, och med de problem många ungdomar har i sin hemmiljö?

Vänsterpartiet, eller närmare bestämt några representanter från dess Växjöavdelning, har i dagarna presenterat ett förslag som kanske hade varit kontroversiellt även om det kommit från kristdemokraterna, men som är rent avskryvt för att komma från ett parti som säger sig vara socialister. Förslaget, som fått mycket uppmärksamhet i media, säger att man i Växjö ska införa utegångsförbud för ungdomar under 15 år efter klockan 23 på kvällen.

Om man tittar på formuleringar i Vänsterpartiets olika policydokument kring brott och straff hittar man klassiskt välmenande reformistiska ståndpunkter: Det är orsakerna till brottet som måste bekämpas, inte brottslingarna med hårdare straff eller mer repression. Samtidigt drar man inte slutsatsen av detta resonemang – att det är kapitalismen som är orsaken till den förkrossande majoriteten av det man idag kallar kriminalitet och att vi därför måste avskaffa, inte bara bekämpa, kapitalismen.

Hur funkar då Vänsterpartiets ideologiska ställningstaganden kring brottslighet i praktiken? Som så ofta med reformister skapar man en artificiell gräns mellan vad som är "ideologi" – det där skimrande lyckoslottet i framtiden – och vad som är "realistiskt", det vill säga, vad kapitalisterna kan tänkas gå med på. "Visst vill vi ha socialism i framtiden", kan vänsterpartister i riksdagsställning resonera, "men nu är det som det är, och då ställer vi upp på fler nedskärningar." Och samma resonemang återkommer i växjörepresentanternas insändare (förslaget är ännu bara på insändarnivå): "Vi gör ingen ideologisk analys av brottslighetens orsaker i detta sammanhang, men konstaterar helt kort att den helt överskuggande orsaken är utanförskap i sina olika former... Utgångspunkten här är i första hand trygghet och säkerhet för kommunens medborgare."

Den ideologiska analysen läggs alltså åt sidan till fördel för "sunt förnuft", läs: det som

tillfredställer den borgerliga moralen. Och det blir Växjö's ungdomar som får lida. "Vi vill införa utgångsförbud efter klockan 23.00 för barn under 15 år som inte har ansvariga vuxna med sig. Förbudet ska införas i de lokala ordningsföreskrifterna. (I övrigt vill Vänsterpartiet i Växjö vara restriktiva med förbud.)", skriver man vidare.

Det kan finnas flera anledningar till att barn rör sig på stan på nattkröken, men ingen av dem motiverar ett utgångsförbud. Eller blir det barn som har svåra hemförhållanden, blir slaget av en förälder till exempel, lyckligare för att bli hemkörd till samma miljö igen? Dessutom är det väldigt lätt att se hur förslaget ytterligare slår mot de grupper som redan utsätts för statens repression. Utegångsförbudet kan lätt användas som ursäkt för slumpmässiga rasistiska angrepp på invandrarungdomar, precis som lagarna kring narkotika fungerar idag.

Det som behövs för att komma åt problematiska familjeförhållanden och ungdomsvåld är en social insats, framför allt från de områden och människor som de drabbade ungdomarna själva lever i. Här skulle Växjö's vänsterpartister med sitt inflytande kunna spela en helt annan, viktig roll och uppmuntra till samarbeten med den övriga arbetarrörelsen för en mer levande miljö, och en direkt hjälp för problem relaterade till droger, familjeproblem och liknande, bemannad av professionell personal men också i nära samarbete med lokalsamhället. Men för att sådana åtgärder ska få någon effekt och bli mer än fina ord måste pengar till. De bidrag kommunerna får, och de pengar staten lägger på sociala insatser, är dock krympande. "Det finns inte pengar!" ropar ju redan vänsterpartister och socialdemokrater i kör. Jo, måste ett parti som säger sig föra en arbetarpolitik svara, pengar finns i överflöd hos de kapitalister som varje år ser sina vinster öka. Men för att få pengar därifrån måste man konfrontera kapitalistklassen på allvar.

Nu verkar förslaget från vänsterpartisterna i Växjö inte vara förankrat ens i hela lokalorganisationen. Att de ändå tillåts gå ut med det visar på hur vänsterpartiets stalinistiska historia med missbruk av bolsjevikernas demokratiska centralism manifesterar sig i praktiken: Ibland slår det över till centralism och interna kritiker sparkas ut ur partiet, och ibland hamnar man fel åt andra hållet, där enskilda vänsterpartister på eget bevåg kan gå ut med i stort sett vad som helst i partiets namn. Stöd för förslaget finns inte ens hos lokalorganisationens egna ungdomar, som säkert själva har flera medlemmar som skulle drabbas om Vänsterpartiet skulle gå vidare med det:

—Vi är motståndare till förslaget om utgångsförbud för unga under 15 år. Vi menar att detta just är ett exempel på hur man svarar med ökad repression, säger Catherine Holt, distriktsordförande i Ung Vänster Kronoberg till *Arbetarmakts nyhetsbrev*.

—Vänsterpartiet är emot förslaget, och förslaget har endast stöd hos en liten grupp av partiets medlemmar i Växjö, och kan knappast sägas vara ett förslag som är resultat av någon djupare politisk analys, fortsätter hon.

Men även om detta initiativ var lokalt, kräver Vänsterpartiet centralt både fler poliser och ger sitt stöd till den reaktionära säkerhetspolisen. Tidigare har även en kommunfullmäktigerepresentant för Socialistiska Partiet uttalat sig för fler närpoliser. Det båda partierna missar är en marxistisk lärdom av högsta vikt: Polisen och militären är statens ryggrad i klassamhället, den järnnäve som skickas ut mot alla oss som vågar sätta oss emot det på ett eller annat sätt. Givetvis kan vi i ett kapitalistiskt samhälle inte på något sätt avvisa all kontakt med polisen. För även om det är ett repressivt organ vi vill avskaffa och ersätta med våra egna, demokratiskt kontrollerade styrkor under vår egen stat, är det just polisen som har t.ex. den avancerade teknik som kan vara till stor hjälp för många brottsoffer och i akuta situationer. Men i grunden är polisens funktion reaktionär. Vid alla allvarliga konfrontationer mellan klasserna, må det vara en strejk, en demonstration eller större skeenden, står de alltid lydigt på sina finansierares, kapitalistklassens sida. Därför måste vi alltid sträva efter att minska dess inflytande, och i dess ställe lämna ansvar till våra egna organisationer, arbetarorganisationerna.

SW

Fortsatt repression i Danmark

Sju medlemmar av Venstresocialisterne i Danmark har gripits för "stöd till terroristorganisationer". "Terroristorganisationerna" i fråga är FARC-gerillan i Colombia och palestinska PFLP. Dessa organisationer, med sina brister, för ändå en nödvändig och rättfärdig kamp mot Colombias militär och de högermiliser som beväpnas av denna respektive den israeliska ockupationsmakten. Det är varje socialists plikt att ge dem sitt stöd i denna kamp – samtidigt som vi kritiserar dem för deras brister.

Den danska regering som tycker sig ha rätt att avgöra vilka som är terrorister stöder direkt den blodiga imperialistiska ockupationen av Irak, och de regerar endast tack vare stöd från det rasistiska Dansk Folkeparti. Återigen visar det sig att demokratin är helt godtycklig för oss så länge kapitalismen består och så länge de kapitalistiska regeringarna har terroristlagar att stödja sig på.

Kräv att de gripna frigges omedelbart!

Djurrättsaktivister hamnar fel

"Auschwitz för försöksdjuren" står det på banderollen. Några djurrättsaktivister har samlats utanför en farm i Staffordshire som föder upp marsvin för vetenskapliga experiment. Banderollen är skapad för att chockera: den likställer det överlagda folkmordet på sex miljoner judar med användandet av djur i forskning.

Djurrättsaktivister har samlats och protesterat utanför forskningscentrum i årtal. Genom deras påtryckningar har det systematiska testandet av kosmetika på djur minskat, och lagstiftning gällande användandet av ryggradsdjur i experiment har skärpts avsevärt. Till och med de praktiska seminarium som universitetsstudenter hade för tjugo år sedan med försöksdjur är nu förbjudna eller görs inte mer.

Tusentals experiment sker dock fortfarande i Storbritannien varje år med tillstånd från inrikesministeriet, där ämnen så skilda som syn, rörelseorgan och beteenderytmer utforskas. Några försök är utformade för att utveckla nya läkemedel eller behandlingar, men många har ingen direkt, praktisk användning utan utförs helt enkelt för att utveckla vår förståelse för beteende, hjärnans funktionssätt och fysik.

Men många experiment görs av företag i läkemedelsbranschen, som använder tusentals gnagare varje år i sin tävlan för att frambringa nya produkter och högre vinster.

Nyligen tvingade aktivister fram ett övergivande av planer på att bygga ett nytt laboratorium för forskning på djur vid Oxfords universitet. Detta efter en hotkampanj som bland annat innebar förstörelse av byggföretagets kontor. Arbetares hem har blivit måltavlor och familjer har utsatts för långvariga hatkampanjer.

Myndigheternas svar har varit att stärka den repressiva lagstiftningen. Polisen kommer snart att ha rätt att gripa vem som helst vid demonstrationer utanför ett hus som hålls på ett sådan sätt att de vållar "trakasserier, oljud eller störningsmoment för de boende". Denna gummiparagraf gäller likvärdigt för djurrättsaktivister utanför en forskares hem och för antifascister som demonstrerar utanför en fascistledares dito.

Många unga aktivister stödjer djurrättsaktivisterna, och hävdar att utnyttjandet av djur är ett uttryck för företagens girighet eller för opålitliga forskning. Inrikesminister David Blunketts försök att förbjuda demonstranterna kommer bara att stärka sådana känslor.

Djur har trots allt inte samma rättigheter som människor, och medan vi starkt motsätter oss den nya lagstiftningen som ytterligare en begränsning av de demokratiska rättigheterna, bör vi inte stödja den filosofi och politik personerna bakom djurrättskampanjerna förespråkar.

Socialister försvarar bruket av försöksdjur i experiment eftersom de är nödvändiga för att handskas

med människors sjukdomar. Mänskligheten behöver så mycket kunskap som möjligt om sig själv och naturen kring sig. Detta inkluderar vetenskaplig forskning, som kan lägga grunden för framtida genombrott.

För tillfället kan ingen användning av datormodeller eller labbforskning på artificiella cellodlingar ersätta studier av riktiga djur. Om vi vill förstå hur gener och miljö fungerar tillsammans för att skapa den fantastiska mångfald av liv som finns på jorden, hur saker går fel och skapar sjukdomar och handikapp, och hur vi kan gripa in för att ställa saker till rätta finns det inget alternativ till djurförsök.

Vi är emellertid inte likgiltiga inför den potentiella skada som djur i jordbruk eller forskning kan bli utsatta för. Socialister bör göra allt i sin makt för att minska antalet djur som utsätts för djurförsök – det vill säga, där alternativa metoder kan uppnå samma resultat – och för att minska smärta och lidande i nödvändiga försök. Men vi tror inte att djur har rättigheter.

Peter Singer, ledande djurrättsteoretiker, förutsäger att dagens behandling av djur kommer att framstå som lika brutal i framtiden som slaveri gör för oss nu. Detta verkar ganska troligt: inställningen till naturen och till djur är inget statistiskt. Men om inställningen till djur förändras vidare, kommer det inte bero på att det blir allmänt accepterat att djur har "rättigheter" – utan för att vi har gjort tillräckliga vetenskapliga framsteg för att klara oss utan djurförsök.

Vi är väl medvetna om att de multinationella företagen alltid satsar på den billigaste och mest profitabla tekniken för att få ut sina läkemedel på marknaden. Det var dessa företags hot om att dra tillbaka investeringar som fick Blair och Blunkett att hota med nya repressiva åtgärder. Vi argumenterar för ett nationaliserande av alla läkemedelsföretag, så att forskning och läkemedelsutveckling kan utföras under massornas demokratiska kontroll. Genom att ta bort vinstmotivet tar vi då också bort en av huvudanledningarna till onödiga försök på djur.

Under socialismen kommer beslut om vilka sorters experiment vi tillåter och vilken grad av potentiell skada vi är villiga att acceptera att tas av hela samhället. En planerad produktion och kontroll av allt eventuellt lidande kommer visa att vi till fullo kan förverkliga vår potential som människor i alla möten med naturen – inklusive i vår användning och utnyttjande av djur.

Djurrättsrörelsen innehåller, som alla politiska riktningar, ett brett spektrum av politiska inställningar. Den mest extrema flygeln representeras av den amerikanska kirurgen Jarry Vlasak, som nyligen förbjöds att vistas i Storbritannien av inrikesministern. Vlasak uppmanar i praktiken militanta kämpar att börja döda forskare för att rädda djurliv: "Jag tror inte att man skulle behöva döda alltför många [forskare]. Jag tror att för fem liv, 10 liv, 15 liv, skulle vi kunna rädda en miljon, två miljoner, tio miljoner icke-mänskliga liv... Gräsrötterna är trötta på att skriva brev. Den artiga taktiken har inte fungerat."

Vlasaks inställning är i minoritet, men många djurrättsaktivister håller med om att mer våldsamma metoder är nödvändiga. Talande nog är de "aktioner" de föreslår aldrig massdemonstrationer, stora och demokratiska masskampanjer eller att sätta in arbetarklassen styrka. Istället organiserar de sig i smågrupper, ansvariga inför inga utom sig själva, och utför gerillaaktioner mot enskilda individer.

En av de lugnaste – och helt säkert mest inflytelserika – försvararna av djurens rättigheter är Peter Singer, professor i bioetik vid Princeton University i USA. Singer hävdar att när samhället tillåter experiment på högutvecklade apor, men försvarar och skyddar rättigheterna för de människor vars mentala kapacitet är på samma nivå eller lägre (dvs. någon i djup koma, eller en svårt handikappad person), så gör vi oss skyldiga till "specieism", eller "artism".

Istället för "artism", säger Singer, borde vi ge lika rättigheter till alla organismer som kan lida. Det skulle innebära ett slut på allt användande av djur i jordbruk och alla djurförsök, för att vara helt säkra på att vi inte orsakar något lidande för djuren.

Djurrättsaktivisternas ideologi är i grunden idealistisk. "Rättigheter" är inte immateriella krafter som styr hela naturen. De kommer från samhället, från mänsklig aktivitet och mänskliga tankar.

Människor kan besluta om och hävda rättigheter – det kan inte djur.

Oavsett om Singer och djurrättsaktivisterna gillar det eller inte, så finns det kvalitativa skillnader mellan människor och djur, och en av skillnaderna är att vi kan skapa idén om rättigheter, kämpa för dem, försvara dem. Djur har inte möjlighet att göra något sådant.

Workers Power (London) nr 289

Visa ditt stöd för kollektivavtalen: MANIFESTATION DEN 17 MARS PÅ SERGELS TORG

Nu är det dags igen! Även i år har de fackliga samhällsbyggarna (Byggnads, SEKO, Fastighets, Skogs- och Trä, Elektrikerna och Målarna) tagit initiativ till en manifestation för att skydda kollektivavtalen.

Med tanke på att starka krafter i vårt samhälle den senaste tiden angripit våra kollektivavtal är det av oerhört stor vikt att vi står enade i kampen för kollektivavtalen. Kollektivavtalen som ger oss rättvisa och trygga arbetsvillkor.

Därför uppmanar vi hela arbetarrörelsen till att vara med och visa sitt stöd i manifestationen! Kom till Sergels torg fredagen den 17 mars mellan kl. 12–13 och visa genom ditt deltagande hur viktiga kollektivavtalen är för hela arbetsmarknaden och alla löntagare. Vår paroll är "Kollektivavtalet – min trygghet". Manifestationer för kollektivavtalen kommer att genomföras på olika platser runt om i hela landet samma dag.

MOBILISERA STYRKORNA OCH STÄNG ERA EXPEDITIONER

Eftersom manifestationen genomförs mitt på dagen kommer av naturliga skäl många av våra medlemmar inte ha möjlighet att närvara. Men sprid informationen vidare till era respektive medlemmar och uppmana dem att delta i möjligaste mån. Vi vill också uppmana alla organisationer inom arbetarrörelsen att stänga sina expeditioner och uppmana ALL anställd personal att delta vid manifestationen.

Vi uppmanar även alla organisationer att ta med sina fanor så vi kan bilda en ordentlig fanborg vid scenen.

PROGRAM

Exakt hur dagen kommer att se ut och vilka aktiviteter som kommer att genomföras är i dagsläget inte spikat. Men det kommer bjudas på både talare, underhållning och kaffe- och bullservering.

Ytterligare information kommer att skickas ut allt eftersom. Har du frågor kontakter du Gunilla Björnberg, LO-distriktet i Sthlm:s län 08-789 49 12, 070-745 37 36, e-post: gunilla.bjornberg@stockholm.lo.se

Nu ska vi mobilisera! Nu ska vi visa att vi är många som värnar om kollektivavtalen.

Varmt välkomna!

LO-DISTRIKTET I STOCKHOLMS LÄN

Ny Arbetarmakt

Just nu läggs sista handen vid nr 1 2006 av tidningen *Arbetarmakt*. Ur innehållet kan nämnas en artikel om lärdomarna av kampen mot Connex, en redigerad version av de ekonomiska och politiska perspektiv som antogs av Arbetarmakts årsmöte den 19 februari, uppföljning av tidigare artiklar om Feministiskt initiativ och Klara Zetkin. Vänsterpartiets tillbakagång analyseras och en ny bok om Iran recenserar. Beställer gör du genom att kontakta oss eller kolla in på hemsidan, där tidningen snart publiceras.